

СТОЯН ДИМОВ ПИРАМИДАТА

chitanka.info

На Земята се подготвя полет до Марс. Дълго и упорито се обучават тримата бъдещи членове на екипажа. Занимават се с археология и лингвистика. Учат се да разшифроват надписи на непознати езици. Подготовката им е много добра. Те вече имат самочувствието, че могат да осъществят контакт с „малки зелени човечета“, стига да ги срещнат. Всякакви грешки са изключени.

На бъдещата експедиция се гледа не като на предизвикателство, а като на работа, която трябва и ще бъде изпълнена с необходимата рутина.

Особен интерес за учените и техните суперкомпютри представлява областта Сидония, на която от снимките, направени от автоматичните сонди, ясно личи образувание, подобно на пирамида. Точно там е предвидено да кацне корабът. А на Земята междуременно се провеждат хиляди дискусии и спорове, написват се стотици теории и хипотези за обясняването на този феномен. Природно образувание? Творение на отдавна изчезнала цивилизация? Или просто дефект във фотоплаката? Точен отговор на тези въпроси ще даде експедицията.

Полетът е продължителен. Самотата в безкрайния Космос действа потискащо. Но екипажът не хленчи. Те все пак са хора с богат опит от полети около Земята и до Луната. Те са ПРОФЕСИОНАЛИСТИ.

Ракетата се връзва в марсианската атмосфера по точно определената траектория и след няколко мига вече е на определеното място. Трите малки фигурки в сребристи скафандри излизат на червеникавия марсиански пясък, за да провъзгласят новата победа на неукротимия земен дух. Корабът изглежда нищожен в сравнение с огромната пирамида, до която е кацнал. Тя е построена от големи скални късове, кой знае как озовали се в тази пясъчлива местност. Конструкцията е подобна на строежите в Североизточна Африка, по поречието на Нил, но всичко тук е значително по-голямо. Очевидно е, че не е творение на вятъра и влагата. Тук има разум. Има загадка, която тримата са убедени, че ще разкрият. Те се шегуват: „Я да погледнем какво има в тази колибка!“, и се отправят към основите. Не след дълго откриват в една от стените вход — отвор с размерите на човешки ръст, който продължава навътре като коридор. Тримата разбират, че отговорът на всички въпроси е някъде вътре, и уверено влизат.

Фенерите им осветяват добре полираната повърхност на стените, но не достигат до дъното на коридора. Освен това няма никакви разклонения, надписи или знаци. Вървят дълго, но все не достигат дъното.

Вече започват да се отегчават, а и умората си казва думата, когато виждат пред себе си светлина. Разбират, че са пред прага на разкриването на най-голямата загадка пред човечеството. Обзети от възлнение, неволно ускоряват ход.

Но ги чака разочарование. Коридорът просто извежда навън. Той, изглежда, само пресича пирамидата от край до край, без да отвежда наникъде. Това е доста нелепо и тримата са раздразнени.

Излизат навън и веднага разбират, че нещо не е в ред. Пирамидата изглежда някак по-малка, въздухът сякаш е по-плътен и по-горещ, пясъкът е по-различен. Ракетата я няма...

Виждат някакво движение на хоризонта. Към тях приближава камила, яздена от бедуин. Той спира при тях и ги пита на развален английски дали „господа туристите не са се загубили“. В погледа му се четат учудване (те са облечени в странни сребристи скафандри).

След като никой не му отговаря, бедуинът предлага да ги заведе до Кайро. Камилата бавно потегля по познатия си път, следвана от трима мъже в сребристи скафандри...

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 27/1989 г.

Второ място на конкурса на в. „Орбита“ за сюжет за научнофантастични произведения „50 < НФ < 60“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.